

РЕШЕНИЕ

№ 7699

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9728** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Министъра на икономиката, срещу Решение 23.06.2021 г., постановено по НАХД № 16147/2020г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 22-ри състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) №5/09.11.2020г., издадено от министъра на икономиката и председател на Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева ,на основание чл.52, ал.1, чл.53, вр. чл.27 от Закона за административните нарушения и наказания, вр. чл.10, ал.-8 и чл.26, ал.1 от Закона за забрана на химическото оръжие и за контрол на токсичните химически вещества и техните прекурсори (ЗЗХОКТХВТП) и чл.4, ал.4 от Наредба № 16-437/04.05.2007г. за условията и реда за извършване на дейности с токсични химически вещества и техните прекурсори, за нарушение на чл.10, ал.8 от същия закон и чл.4, ал. 4 от същата наредба.

С касационната жалба се претендира, че съдебното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон.И. от съда да отмени съдебното решение, както и НП. Изразява несъгласие с мотивите на съда, претендира, че в НП са

описани нарушенията, мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават и подробно описани законите разпоредби, които са нарушени. Претендира, че терминът „трансфер“ означавал всяко предаване или движение на изделия, от и за територията на Република България, без да напускат митническата територия на Общността, от доставчик до получател в друга държава-членка. При трансфера на изделия не се извършвал митнически контрол, където да бъде отразена датата на влизане на територията на Република България, и съответно датата можело да бъде потвърдена само от получателя на стоката. Оспорва се и изводът на съда, че липсвала конкретизация на изискваните се документи в АУАН и НП - неяснота какви документи следвало да представи наказаното лице, като некореспондиращ с доказателствата по делото. Изискваните се документи били изчерпателно изброени в чл.4, ал.4 от Наредбата, изложени са и доводи в смисъл, че незнанието на закона не оправдавало нарушаването му от задълженото лице. По тези съображения счита, че не само документите, които е следвало да представи [фирма] са изброени в НП, но и дружеството признавало, че е наясно с техния вид и брой, поради това не се споделя изводът на съда, че е възпрепятствано да разбере обвинението и защитата срещу НП била затруднена.

Иска се от съда да постанови отмяната на съдебното решение и на НП.

В съдебно заседание касаторът чрез юрк. И. поддържа касационната жалба, чрез упълномощен представител – юрк. И., в ход по същество претендира и основателността ѝ.

Ответникът – [фирма], в писмен отговор оспорва касационната жалба като претендира, че касационната жалба е неоснователна. Счита, че изводът на съда, че в НП не е посочена дата на нарушението, бил правилен. Изискването на закона било, че юридическото лице следвало в 7-дневен срок преди предстоящия трансфер да представи изискуемите документи и следователно, е можело да се посочи датата на нарушението. Твърдението на касатора, че не се извършвал митнически контрол, където да бъде отразена датата на навлизане на територията на Република България счита за несъстоятелно. Позовава се на правомощието на междуведомствената комисия по чл.10, ал.9 от ЗЗХОКТХВТП да изисква допълнителна информация във връзка с износа, вноса и трансфера на територията на Република България за и от държава на общността, като такива документи били изискани в хода на проверката. Дружеството било изготвило и подало исканата информация, ведно с относимите документи, съответно Междуведомствената комисия разполагала с изчерпателна информация за извършените трансфери, а от приложеното към делото писмо от ДАНС с вх.№ 7-1270 от 26.06.2020г. било видно, че ДАНС е констатирала, че „По отношение на подадената декларация с вх.№ 31.30.01.2020г. за дейности с химични вещества от Приложение № 3 към ЗЗХОКТХВТП на [фирма] се потвърди информацията, отразена от фирмата в подадената годишна декларация“. Следователно твърдението, че поради липса на митнически контрол не може да бъде потвърдена датата на трансфера и поради това тя не се съдържа в АУАН и НП, било неоснователно.

В допълнение към мотивите на съда, ответникът счита, че непосочването на конкретна дата на нарушението, състоящо се в неподдаването на декларация по чл.4, ал.4 от Наредбата, затруднявало преценката за давностните срокове по чл.34, ал.1 ЗАНН. По тези съображения претендира неоснователност на касационната жалба. Отговорът на касационната жалба се поддържа в молба от 18.11.2021г. чрез адв. В., в

съдебно заседание дружеството не е взело участие. -

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София – град, XV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, и след съвещание намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

За да постанови решението си районният съд е приел от фактическа страна следното: „След изискване на справка от Министерство на икономиката /МИ/, дирекция „Международно контролирана търговия и сигурност“, за осъществен внос и износ за 2019 г., на 30.01.2020 г. жалбоподателят е представил декларация вх.№ 26-B-31 с данни за дейности с химически вещества от приложение 3 на ЗЗХОКТХВТП - за извършен през 2019 г. трансфер от Германия за България /от и за територията на Р България за и от държава от Общността/ на химическо вещество триетаноламин, CAS № 102-71-6 /6 670 кг./, попадащо в приложение 3 на ЗЗХОКТХВТП. Направена е констатация за това, че [фирма] не е спазило изискването за предоставяне на документи в Междуведомствената комисия за експортен контрол и неразпространение на оръжията за масово унищожение, съгласно чл.10, ал.8 от ЗЗХОКТХВТП и чл.4, ал.4 от Наредбата - в 7-дневен срок преди извършване на трансфера да представи документи при условия и по ред, определени с наредба на министъра на икономиката преди всеки трансфер. На 25.08.2020 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/№ 003. На базата на АУАН е издадено процесното НП, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лева, на основание чл.52, ал.1, чл.53, вр. чл.27 от ЗАНН, вр. чл.10, ал.8 и чл.26, ал.1 от ЗЗХОКТХВТП и чл.4, ал.4 от наредба № 16-437/ 04.05.2007 г. /Наредбата/, за нарушение на чл.10, ал.8 от ЗЗХОКТХВТП и чл.4, ал.4 от Наредбата.“

Въз основа на горното съдът е приел, че при издаването на НП не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, но в нарушение на процесуалните правила: като на първо място е посочил, че нито в АУАН нито в НП се чете дата на извършване на нарушението, визирало се единствено обстоятелството, че задължението е следвало да се извърши в 7-дневен срок, формиран е извод за допуснато нарушение на чл.57 ЗАНН относно датата на нарушението, и с оглед преценката за спазването на сроковете по чл.34 ЗАНН. Според съда не се установявал посочен краен срок, който можел да се приеме като дата на нарушението. И след изтичането му да се счита, че деецът е извършил нарушението.

На следващо място е прието, че изискуемите съгласно чл.10, ал.8 от ЗЗХОКТХВТП документи, са надлежно индивидуализирани в чл.4, ал.4 от Наредбата, но конкретизация на изискуемите документи липсвала както в АУАН, така и в НП, като

оставало неясно какви точно документи е следвало да представи дружеството – жалбоподател пред въззивния съд.

При съвкупната преценка на установените факти, въззивният съд е формирал извод, за допуснати процесуални нарушения, които съставлявали самостоятелно основание за отмяна, направен е извод за нарушено право на защита.

Преценка на касационната инстанция:

Видно от посочената като нарушена разпоредба, чл. 10, ал. 8 от ЗЗХОКТХВТП, както е видно от задължението за представяне на документи по чл.4, ал.4 от Наредба №16-437/04.05.2007г., следва да се представят документи преди извършването на всеки трансфер на процесното вещество „триетаноламин“, което видно от наименованието му, е посочено в Приложение № 3 към чл. 8, група А. „Токсични химически вещества“

В казуса по делото НП е издадено затова, че дружеството като задължено лице е извършвало през 2019г. трансфер на посоченото вещество, без да е подавало изискващите се документи за всяка отделна сделка, видно от НП, изискващите се документи са изброени на стр.2 от него. В този смисъл изводът на въззивният съд, че не са посочени документите, които е следвало да бъдат подадени, е неправилен.

Видно е от мотивите на НП и АУАН, че отговорността е ангажирана и е формиран извод за извършени повече от един трансфери на въпросното вещество, без да е обсъдено и взето предвид, че се касае за повече от едно нарушение. Това е така, тъй като декларирането по чл.4, ал.4 от процесната Наредба, се изисква преди всеки трансфер до страната. В казуса по делото не са направени изводи, съответно няма фактически установявания в хода на проверката ,че дружеството е извършило само един трансфер от друга държава-членка през 2019г. Обратното, в НП е формиран извод, че дружеството не е подавало декларации за всяка отделна сделка. Касае се за допуснато нарушение на чл.18 ЗАНН, в хипотезата, когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

На следващо място, съгласно чл.10, ал.9 от Закона, Междуведомствената комисия има право да изисква допълнителна информация по тази разпоредба, следователно и информация за всеки отделен трансфер, колко трансфера са извършени и всички документи за всеки трансфер, за да прецени колко и кога по време нарушение поради недеклаиране са извършени от дружеството. Вместо това видно от писмо от 27.01.2020г., директорът на дирекция в министерството на икономиката, се е ограничила само до изискването на годишна декларация за 2019г. Видно от образеца на декларацията, в същата няма изисквания да бъдат посочени дати на трансферите, респективно от декларацията не може да се направи извод кога по време е следвало да се извърши декларирането и за колко сделки през 2019г.

Изводът на въззивния съд за допуснати процесуални нарушения е правилен, процесният АУАН и НП са издадени при непълнота на съставомерни и относими към нарушението и санкционната норма обстоятелства. Действително се касае за допуснато съществено процесуално нарушение в хода на процесното административно-наказателно производство срещу дружеството, което не може да бъде saniрано по никакъв начин впоследствие и от съда.

За пълнота следва да се посочи, че действително е несъстоятелен доводът на касатора за невъзможност да бъдат установени точните дати на трансферите , на първо място, тъй като не е изискана такава информация от дружеството. На второ място, касае се

за трансфери и превози на опасни химически вещества, които дейности подлежат на строга регулация, включваща и документиране.

На основание чл. 218, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и изложеното до тук, касационният съд намира, че не се установяват касационни основания по чл.348 НПК по отношение на обжалваното решение на СРС. Същото като постановено при правилно приложение на закона, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на съдебното производство и като постановено от законен състав, в съответствие с изискванията за форма и съдържание, следва да бъде оставено в сила от касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.06.2021г. година на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 16147/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 22-ри състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: